

Barraca codi 12318

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Pla del Milhomes
Emplaçament	A la banda de tramuntana del barri de Baix, a l'extrem de migdia del pla del Milhomes
Alçada:	777m

Coordenades:

Latitud:	41.73218
Longitud:	2.06408
UTM Est (X):	422165
UTM Nord (Y):	4620464

Classificació

Número de fitxa	08095-282
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Enderroc important.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00300038
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 22/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al nord-oest. La seva planta exterior és circular, mentre que a l'interior és ovalada i força estreta. Alhora està rebaixat respecte el nivell dels camps exteriors. Presenta una coberta amb una falsa cúpula bastida amb lloses planes, actualment molt enderrocada, amb terra a l'exterior. La banda de l'accés també està completament enderrocada. No ha estat restaurada.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

